

Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben. (1 Timotheüs 1:15)

Niet iedereen heeft een Paulusbekering. Dat hoor je nog wel eens iemand zeggen, het is haast een geijkte uitspraak geworden. Soms denk ik wel eens: zou er ooit nog iemand wel eens een Paulusbekering krijgen? Dat lijkt een onmogelijke zaak, dat is te hoog gegrepen. Een Paulusbekering, wat bedoelen we daar eigenlijk mee te zeggen? Vooral dat het op spectaculaire wijze ging? Dat Jezus Christus Zich zo direct aan Hem heeft geopenbaard. Met hemelse heerlijkheid omschenen. Verblind. Stilgezet. Heel direct werd hij aangesproken: 'Saul, Saul, wat vervolgt u Mij?' Nee inderdaad, dat heb ik ook nog maar één keer bij iemand gezien. En dat is bij Paulus zelf. Alleen Paulus is bekeerd zoals Paulus. Iedere bekering is uniek. Niet iedereen heeft een Paulusbekering, dat is nog veel te zwak gezegd. Niemand krijgt een Paulusbekering dan alleen Paulus.

En toch knaagt er iets als we van dat soort uitspraken gebruiken. Het is natuurlijk waar, een krachtdadige bekering als bij Paulus, hoe vaak hoort u het? Mensen zeggen wel dat ze stilgezet zijn, maar zoals bij Paulus? Het lijkt wel of dat het summum is onder de bekeringen. Nee, als je zo krachtig wordt bekeerd als Paulus, dan is het pas écht! Wat een flauwekul. Alsof we God gaan voorschrijven hoe Hij ons of een ander het beste zou kunnen veranderen. Zullen we dat alstublieft bij God Zelf laten? Paulus zou er zelf trouwens niet blij mee zijn geweest, met dat soort gedachten. Hij vindt zijn bekering helemaal niet zo fraai, want er was ook heel wat om van bekeerd te worden. Hij ziet zichzelf als de voornaamste van de zondaren. Geen vrome praat natuurlijk. Hij meent dat uit de grond van zijn hart. Hij was vroeger een Godslasteraar. Voorheen vervolgde hij de gemeente van Jezus Christus. Trots is hij daar niet op, hij schaamt zich diep voor God. En ook voor anderen. Want die zagen hem al aankomen. Maar Paulus wist niet wat hij deed. Totale blindheid. Totale onwetendheid.

Laten we het daarom eens even helemaal omdraaien: iedere bekering is een Paulusbekering. Als we de tekst goed lezen, dan kunnen we niet anders concluderen dan dat. Paulus vat het Evangelie nog eens even een keer bondig samen voor Timotheüs, zijn zoon in het geloof: Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars zalig te maken. Dat Evangelie is de blijde boodschap die de wereld ingedragen wordt. Roept uit aan alle stranden. Het is alsof Paulus zeggen wil: Wat er met mij is gebeurd toen ik ben stilgezet, dat is naar het Evangelie geweest. Ik ben als zondaar stilgezet, en ik kreeg oog voor de Heere Jezus als de Zaligmaker. Dat is wat ik heb meegemaakt. Jezus Christus heeft Zijn geduld in mij getoond, zegt Paulus een vers verderop. En daarom vertrouwt Paulus erop dat Christus Zijn geduld ook in anderen zal tonen. Zelf zegt hij het zo: 'tot een voorbeeld voor hen die later in Hem zouden geloven tot het eeuwige leven'. Tot een voorbeeld voor anderen. Dat klinkt heel anders. Dus: zoals Paulus is stilgezet en omgekeerd is naar God, zo zal het ook bij anderen gaan. Waarom? Omdat het bij het Evangelie altijd om hetzelfde gaat: om Christus en Zijn werk als de volkomen Zaligmaker. In die zin is Paulus' bekering een model, een voorbeeld voor anderen. Niet zozeer vanwege Paulus, maar vanwege Christus. Iedere bekering is een Paulusbekering, want we worden in geloof verbonden aan Hem.

Dit is een betrouwbaar woord. Die uitdrukking vinden we vaker in de Pastorale brieven. Brieven die door Paulus gericht zijn aan één persoon, aan Timotheüs en aan Titus. En het is ook heel pastoraal getoonzet: dit woord is betrouwbaar, Timotheüs. Hier kun je van op aan. Als een volwassene in het geloof je eens zegt waar het echt om gaat, dan blijft je dat bij. Nu, een volgroeide volgeling van Christus heeft deze kern nooit uit het oog verloren. Dit is een betrouwbaar woord, en alle aanneming waard. Dit is het beproefde Evangelie. En het verdient daarom uw instemming, aanvaarding en aanneming. Dáárom is Christus in deze wereld gezonden. Hij wil aangenomen worden. Zijn kostbare en duurzame werk wil aanvaard worden. Alles is volbracht, zo horen we in deze lijdenstijd. Christus is in deze wereld gekomen. Er hoeft van Zijn kant niets meer bij. Van onze kant behoeft het slechts nog gelovige instemming. Alleen maar een hartelijke aanneming van Hem. Wat voor Paulus kan, kan voor mij ook. Waarom? Omdat Zijn offer volkomen is geweest, meer dan genoeg. Zullen we ons daarover met elkaar verwonderen in deze lijdenstijd? Over een Heiland Die alles, maar dan ook echt alles, heeft overgehad voor deze wereld? Hij gaf Zijn leven. Hij heeft het afgelegd. Gekomen om te sterven, zodat wij zouden komen om te leven. Hij drinkt de beker van de toorn van God en reikt ons de beker van de verlossing aan. Hier, zet hem aan de lippen en drink eruit. Deze beker vloeit over, als u hem van Mij ontvangt.

